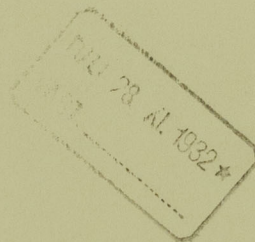

PANKKITARKASTUSVIRASTO

Helsingissä,

marras kuun 26 p:nä 19 32.

N:o 86.

Suomen Pankin Johtokunnalle,

H e l s i n k i .

Säädöksen mukaisesti ohjesääntönsä 9 §:ssä
saa pankkitarkastusvirasto tämän ohella kunnioitta-
en lähettää jäljennöksen Luotto-Pankki Osakeyhtiön
suhteen ryhdyttyjä toimenpiteitä koskevasta pöytä-
kirjastaan tältä päivältä.

J. J. J. J. J.

A. A. A.

Jäljennös.

Vuonna 1932 marraskuun 26

päivänä olivat Pankkitarkastusviraston kokouksessa saapuvilla pankkiy-
litarkastaja Kyyros Suomalainen, va-
ratuomari A.K.Grotenfelt ja pankki-
tarkastaja Eero Aaku. Varatuomari
Grotenfelt laati pöytäkirjan.

67 §.

Luotto-Pankki Osakeyhtiön hallintoneuvostolle ja joh-
tokunnalle viime helmikuun 17 päivänä osottamassaan kirjelmäs-
sä ilmoitti pankkitarkastusvirasto tulleensa sanotussa pankis-
sa toimituttamansa tarkastuksen perusteella siihen käsitykseen,
että pankki oli luotonannissaan kärsinyt niin suuria tappioita,
että, tarkastuksen jälkeen hankitut lisävarauksetkin huomioonot-
taen, kaikki näkyvät vararahastot ja pankkitarkastusvirastolle
ilmoitetut näkymättömät varaukset oli katsottava menetetyiksi,
ja että kun pankilla sitäpaitsi oli suurehkoja luottoja huippu-
kiinnityksiä vastaan keinottelutarkoituksessa rakennettuihin
taloihin näytti sen toiminnan jatkaminen itsenäisenä pankkilai-
toksena vaaranalaiselta. Siihen nähden, että Kansallis-Osake-Pank-
ki ilmoituksen mukaan omisti yli 95 % pankin osakkeista ja tar-
kastuksen aikana sitäpaitsi oli muutenkin rahoittanut sen toi-
mintaa noin kolmanneksella bilanssin koko määrästä, pankkitarkas-
tusviraston mielestä olisi näyttänyt luonnolliselta, että pank-
ki muodollisestikin yhtyisi Kansallis-Osake-Pankin kanssa yh-
deksi pankkilaitokseksi. Samalla huomautti pankkitarkastusviras-
to tarkastuksessa ilmenneen, että sellaisilla yhtiöillä, joissa
pankin johtokunnan jäsenet olivat suurina osakkaina, oli pankis-
ta luottoja yhteensä noin 12 miljoonaa markkaa, joiden myöntä-
miseen ei oltu hankittu hallintoneuvoston suostumusta, vaikka

pankkitarkastusviraston mielestä olisi pankin yhtiöjärjestyksen 25 §:n määräystä ollut sovelutettava tämänlaatuisiin luottoihin nähden.

Kun pankkitarkastusviraston toimesta kuluvan marraskuun 3 päivänä sanotussa pankkilaitoksessa alotetussa uudessa tarkastuksessa ilmeni, että pankin hallintoneuvosto ei ollut ensinkään käsitellyt kosketeltua pankkitarkastusviraston sille lähettämää kirjelmää, kehotti pankkitarkastusvirasto hallintoneuvoston puheenjohtajaa viipymättä sitä tarkoitusta varten kutsumaan koolle hallintoneuvoston kokouksen sekä viimeistään t. k. 19 päivään mennessä pankkitarkastusvirastolle ilmoittamaan mitä toimenpiteitä se on hallintoneuvoston puolelta aiheuttanut. Tämän johdosta pankin hallintoneuvoston puheenjohtaja t. k. 16 päivälle päivätyssä kirjelmässään, selittäen hallintoneuvoston katsovan ettei luvan antaminen pankkitarkastusviraston kirjelmässä kosketeltujen yhtiöiden luottojen myöntämiseen kuulunut hallintoneuvoston toimivaltaan, ilmoitti, että hallintoneuvosto kokouksessaan toukokuun 4 päivänä oli valinnut kaksi jäsenistään yhdessä puheenjohtajan kanssa toimittamaan pankin tarkastuksen, mihin tarkastukseen oli ryhdytty syyskuun 19 päivänä vaan ei sitä oltu vielä saatettu loppuun.

Kun pankkitarkastusviraston toimituttamassa tarkastuksessa tällä välin kuitenkin oli osottautunut, että Luotto-Pankki Osakeyhtiön tila oli kuluvan vuoden aikana edelleen huomattavasti heikentynyt, vieläpä siinä määrin että pankkitarkastusvirastolla oli syytä otaksua, että pankin varat sattuneiden tappioiden vuoksi olivat niin suuressa määrässä vähentyneet, että ne, kun velkain määrä luetaan pois, eivät vastaa enään seitsemäkymmentäviittä prosenttiakaan pankin pohjarahaston säädetyistä määrättyä, päätti pankkitarkastusvirasto yksimielisesti kehittää pankin hallitusta viivyttelämästä ryhtymään kaikkiin niihin toimenpiteisiin kuin toukokuun 10 päivänä 1886 pankkiliik-

keestä, jota yhtiö harjoittaa, annetun asetuksen 9 §:ssä, sellaisena
kun se kuuluu muutettuna asetuksessa huhtikuun 11 päivältä 1901,
tällaisen tapauksen varalta lähemmin säädetään.

Tästä toimenpiteestä päätettiin myös ilmoittaa valtiova-
rainministeriölle ja Suomen Pankin johtokunnalle.

Pöytäkirja luettiin ja tarkistettiin heti.

Kyyros Suomalainen.

A.K. Grotenfelt.

Eero Aaku.

Jäljennöksen oikeaksi to-
distaa, Pankkitarkastusvirastos-
sa, marraskuun 28 päivänä 1932

Virallisesti:

A.K. Grotenfelt

25 §.

Ilman hallintoneuvoston lupaa ei johtaja eikä ilman johtokunnan suostumusta haarakonttorin esimies saa käyttää luottoa pankissa.